

دعای تقرب بعد از فرائض

ذکر چند دعای موجز و عودّه های مختصر که از بحار نقل شده است:

هفدهم در حدیث قدسی است که ای محمد صلی الله علیه و آله بگو به کسانی که می خواهند تقرب بجویند بسوی من بدانید از روی یقین که این کلام افضل است از هر چیزی که تقرب می جویند بسبب آن به سوی من بعد از فرائض و آن کلام این است که می گوئی:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَمْ يُمْسِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَنْتَ إِلَيْهِ أَحْسَنُ صَنِيعاً

خدایا براستی کسی نیست از خلق تو که شام کرده باشد و رفتار تو با او بهتر

وَلَا لَهُ أَدْوَمُ كِرَامَةً وَلَا عَلَيْهِ أَبِينُ فَضْلاً وَلَا بِهِ أَشَدُّ تَرْفُقاً

و بزرگواری تو نسبت به او پاینده تر و فضل تو بر او آشکارتر و مدارا کردن تو با او زیادت

وَلَا عَلَيْهِ أَشَدُّ حِيَاطَةً وَلَا عَلَيْهِ أَشَدُّ تَعَطُفاً مِنْكَ عَلَيَّ وَإِنْ كَانَ جَمِيعُ الْخُلُوقِ

و نگهداری تو بر او محکم تر و مهر تو بر او سخت تر از من باشد و اگر چه همه مخلوقات

يَعْدُدُونَ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ تَعْدِيدِي فَاشْهَدُ يَا كَافِي الشَّهَادَةِ يَا بَنِي أَشْهَدُكَ بِبَيْتِهِ صِدْقٍ

برشمردند نعمتهای تو را بر خود مانند شمردن من پس گواه باش ای که گواه بودن تو کافی است که من تو را گواه گیرم با نیتی صادقانه

بَانَ لَكَ الْفُضْلَ وَالطَّوْلَ فِي إِنْعَامِكَ عَلَيَّ مَعَ قَلَّةِ شُكْرِي لَكَ فِيهَا

به اینکه تو را است برتری و داد و دهش در نعمت بخشیت بر من با سپاسگزاری اندک من برای تو در آنها

يَا فَاعِلِ كُلِّ إِرَادَةٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَطَوِّقْنِي أَمَانًا مِنْ حُلُولِ السَّخَطِ لِقَلَّةِ الشُّكْرِ

ای بوجد آرنده هر اراده درود فرست بر محمد و آلش و ببنداز در گردنم امان نامه ای از آمدن خشمت برای کمی سپاسگزاریم

وَأَوْجِبْ لِي زِيَادَةً مِنْ إِتْمَامِ النُّعْمَةِ بِسَعَةِ الْمَغْفِرَةِ أَمْطِرْنِي خَيْرَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و مقرر کن برایم بیش از پیش کامل کردن نعمت را به فراخی آمرزش و ببار بر من باران خوبی و خیر خود را و درود فرست بر محمد و آلش

وَلَا تَقَالِسْنِي بِسُوءِ سَرِيرَتِي وَأَمْتَحِنْ قَلْبِي لِرِضَاكَ وَاجْعَلْ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ

و نسنج مرا به بدی باطنم و آزمایش کن دلم را برای خوشنودیت و قرار بده آنچه را بدرگاهت بدان تقرب جویم
خالص

فِي دِينِكَ لَكَ خَالِصًا وَلَا تَجْعَلْهُ لِلزُّومِ شُبْهَةً أَوْ قَرًّا أَوْ رِيَاءٍ يَا كَرِيمُ

در دین تو و چنان کن که آن به خاطر ملازمت شبهه یا به خود بالیدن یا خودنمایی نباشد ای کریم

فقیر گوید که این دعا از ادعیه سِرِّ قُدْسِيّه است و آن سی و یک دعاء است که برای حوائج دنیا و آخرت است و مشایخ آن را با اسانید متّصله نقل کرده اند و بعضی از ادعیه آن در مصباح متهجّد و مصباح کفعمی ذکر شده و هر که طالب تمام آن است رجوع کند به کتاب بلدالامین یا کتاب دعای بحار یا جواهر السنیّه و ما در اینجا یک دعای دیگر از آن نقل می کنیم